

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1996 Nr. 14

A. TITEL

*Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (CMR), met Protocol van ondertekening;
Genève, 19 mei 1956*

B. TEKST

De tekst van Verdrag en Protocol is geplaatst in *Trb.* 1957, 84.
Artikel 23 van het Verdrag is gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 5 juli 1978.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1957, 84.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1961, 48.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1961, 48, *Trb.* 1969, 205¹⁾) en *Trb.* 1986, 19.

¹⁾ De Regering van Hongarije heeft op 3 oktober 1990 de volgende mededeling gedaan, waarbij zij het gemaakte bezwaar tegen de uitbreiding van het Verdrag tot het „Land“ Berlijn intrekt:

“The Government of the Republic of Hungary, while expressing its deep satisfaction over the fact that this very day, the 3rd of October, 1990, the German State has achieved its unity, hereby withdraws, all declarations, which have been made by Hungary to multilateral treaties deposited with the Secretary-General of the United Nations, with respect to notification on behalf of the Federal Republic of Germany extending those treaties to West-Berlin.

This declaration takes effect as of the 3rd of October.”

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1969, 205 en *Trb.* 1986, 19¹⁾.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 42, eerste en vijfde lid, van het Verdrag een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Ierland ²⁾	31 januari 1991
Litouwen	17 maart 1993
Wit-Rusland	5 april 1993
Moldavië	26 mei 1993
Estland	3 mei 1993
Letland	14 januari 1994
Tunesië	24 januari 1994
Marokko ³⁾	23 februari 1995
Kazachstan	17 juli 1995
Turkije ⁴⁾	2 augustus 1995
Oezbekistan	28 september 1995

Verklaring van voortgezette gebondenheid

De volgende Staten hebben aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties medegedeeld, dat zij zich gebonden achten aan het onderhavige Verdrag:

Slovenië	1 juli 1992
Kroatië	3 augustus 1992
Slowakije	28 mei 1993
de Tsjechische Republiek	2 juni 1993
Bosnië-Herzegovina	1 september 1993

¹⁾ Op 2 december 1985 heeft de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties van de Regering van de *Sovjet-Unie* de volgende mededeling ontvangen:

"[The Government of the Union of Soviet Socialist Republics] ... has the honour to confirm once more the view of the Soviet side set forth in the notes of the Permanent Mission of the USSR Nos. 587 of 14 December 1961 and 680/n of 2 September 1983 that the declaration of the Federal Republic of Germany concerning the application of the 1956 Convention on the Contract for the International Carriage of Goods by Road to "Land Berlin" is illegal. West Berlin, as is known, has not been and is not a "Land" or any other constituent part of the Federal Republic of Germany. This was confirmed once more by the Quadripartite Agreement of 3 December 1971.

The Soviet side also wishes to draw attention to the fact that the above-mentioned Convention, to speak of the Convention as such, cannot be extended by the Federal Republic of Germany to West Berlin in any event inasmuch as a number of the Convention's provisions affect matters of security and status. The Quadripartite Agreement of 3 September 1971 clearly determined that the Federal Republic of Germany has no right to extend international agreements of this kind to West Berlin." (VN-vertaling)

Op 6 oktober 1986 heeft de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties van de Regeringen van Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika de volgende mededeling ontvangen:

“The three Governments do not accept the contentions in the Soviet communication and reaffirm their statement contained in Depositary Notification C.N.175.1984.TREATIES-1 of 2 August 1984.

Furthermore, the Soviet note contains an incomplete and consequently misleading reference to the Quadripartite Agreement. The relevant passage of that Agreement to which the Soviet note referred provides that the ties between the Western Sectors of Berlin and the Federal Republic of Germany will be maintained and developed, taking into account that these Sectors continue not to be a constituent part of the Federal Republic of Germany and not to be governed by it.”

Op 15 januari 1987 heeft de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties van de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland de volgende mededeling ontvangen:

“By their Note of 6 October 1986, disseminated by Depositary Notification C.N.255.1986.TREATIES-1 of 19 December 1986, the Governments of France, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the United States of America again answered the assertions made in the Soviet communication referred to above. The Government of the Federal Republic of Germany, on the basis of the legal situation set out in the reply of the Three Powers, wishes to confirm that the application in Berlin (West) of the above-mentioned Convention extended by it under the established procedures continues in full force and effect.

The Government of the Federal Republic of Germany wishes to point out that the absence of a response to further communications of a similar nature should not be taken to imply any changes of its positions in this matter.”

De Regering van Hongarije heeft op 8 december 1989 het bij de toetreding gemaakte voorbehoud ingetrokken. Dit voorbehoud luidt als volgt:

“The Hungarian People’s Republic does not consider itself bound by article 47 of the Convention.”

De Regering van de Tsjecho-Slowaakse Federatieve Republiek heeft op 26 april 1991 het voorbehoud met betrekking tot artikel 47, gemaakt bij de toetreding tot het Verdrag op 4 september 1974, ingetrokken.

De Regering van Bulgarije heeft op 6 mei 1994 het bij de toetreding gemaakte voorbehoud met betrekking tot artikel 47 van de Overeenkomst ingetrokken.

²⁾ Onder de volgende verklaring met betrekking tot het Protocol van ondertekening;

“.... accession thereto does not imply acceptance of the term ‘Republic of’ used in the first paragraph thereof.”

³⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“Pursuant to article 48 of the said Convention, the Kingdom of Morocco does not consider itself bound by the provisions of Article 47 of the Convention, under which any dispute between two or more Parties relating to the interpretation or application of the present Convention which is not settled by negotiation or other means may, at the request of any one of the Contracting Parties concerned, be referred for settlement to the International Court of Justice.

The Kingdom of Morocco declares that in order for a dispute between two or more Parties to be referred to the International Court of Justice, it is necessary to have the consent of all States Parties to the dispute in each individual case.” (VN-vertaling)

⁴⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“The Republic of Turkey does not consider itself bound by article 47 of the Convention, under which any dispute between two or more Contracting Parties relating to the interpretation or application of the Convention which is not settled by negotiation or other means may, at the request of any of the Contracting Parties concerned, be referred to the International Court of Justice.”

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1961, 48, *Trb.* 1969, 205 en *Trb.* 1986, 19.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1969, 205 en *Trb.* 1986, 19.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1957, 84, *Trb.* 1961, 48, *Trb.* 1969, 205 en *Trb.* 1986, 19.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationale Gerechtshof zie ook *Trb.* 1987, 114.

Voor het op 5 juli 1978 te Genève tot stand gekomen Protocol bij het onderhavige Verdrag zie ook *Trb.* 1996, 15.

Uitgegeven de *achttiende* januari 1996.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

H. F. Dijkstal